

U.S.A. CANADA

KONTAKTORGAAN VAN DE STUDIEGROEP USA CANADA • OPGERICHT 10 JAN. 1970

V. TEN BRINK / redactie
v. Oosten de Bruynstr. 147
Haarlem

mededelingenblad nr. 5
december 1971

DOEN!

Parallel lopend met het herfst- en winterseizoen, is er een steeds meer actieve belangstelling merkbaar voor het objekt "postzegel".

Onze voorbereidende werkzaamheden zijn voor een groot deel uitgevoerd, om deze zo actieve periode doeltreffend en aangenaam te benutten.

Veel van het welslagen ligt in grote mate aan uw actieve deelname aan het studiegroepswerk.

Dit kan bestaan in het regelmatig bezoeken van onze gezellige bijeenkomsten, het deelnemen aan de interessante veilingen, rondzendverkeer enz.

Het inzenden van overvloedig zegel- en briefmateriaal voor deze dienstverlening van onze studiegroep. Het inzenden van korte artikeltjes van wetenswaardigheden over ons verzamelgebied.

Het propaganderen van onze kring bij kennissen en vrienden die ook USA of Canada verzamelen.

DOEN ! Het zal uzelf en uw studiegroep op een hoger niveau brengen!

Het leidt geen twijfel of het merendeel van onze studiegroep-deelnemers houden zich in een of andere vorm bezig met het z.g.n. motiefverzamelen.

Deze grote belangstelling is niet zo verwonderlijk, immers de kosten van verwerving liggen doorgaans veel lager dan bij het klassiekverzamelen, wat impliceert dat ook het aanbod groter is, waardoor een bereikbare doelstelling zonder veel moeite kan worden verwezenlijkt.

Bij deze verzamelwijze speelt een historische of kunstzinnige inslag van de beoefenaar een grote rol.

Men voelt zich aangetrokken door de op het zegel voorkomende afbeelding, het harmonisch gevormd ontwerp, de toegepaste kleuren en dikwijls ook de onderlinge samenhang van diverse zegeltypen en -vormen.

Onder deze groep van verzamelaars schuilen de grootste kunstgevoelig geïnteresseerden, de historici, de dierenvriend en floralisten en wat al niet meer.

Het motief is voor hen hoofdzaak, de postzegel het visuele object, dat het door hen gekozen thema weergeeft.

De gebruiksvorm van de postzegel heeft dan ook weinig aandacht. Papier, watermerk, tanding, stempels zijn kenmerken die dan ook niets gemeen hebben met het gerichte doel.

Men moet hierin dan ook spreken van motiefkennis en niet van zegelkunde. Geen filatelie dus in strikte betekenis.

In het motiefverzamelen wordt naast het bijeengaren van zegels van diverse landen een bestudering van het thema centraal gesteld, daardoor ontstaat meer een beschrijving van het motief dan van het zegel.

Completering van een onderwerp, wat impliceert, al die zegels bijeen te brengen welke nauw samenhangen met het gekozen motief, is zeker uitvoerbaar wanneer onze keuze vooraf is bepaald.

Men kiest een in de belangstelling staand gegeven en speurt aan de hand van een wereldcatalogus, wat er al zo is uitgegeven in de loop der jaren, wat met het onderwerp samenhangt.

Blijkt nu dat het samenbrengen van onze keuze een te grote investering vergt door hooggenoteerde zegels, die veelal ook zelden worden aangeboden, dan kan men, of een ander onderwerp kiezen, of een min of meer incomplete collectie opbouwen.

Om een voorbeeld te noemen. Men wil een thematische verzameling opzetten om de figuur van de grote Amerikaanse president uit de vorige eeuw, A. Lincoln. Dit zal een te zware opgave blijken,

door de hooggenoteerde klassieke zegels van de V.S. waarop de voornoemde president is afgebeeld. Als voorbeeld Scottno. 122, het 90ct Lincolnzegel van de uitgave 1869.

Vooraf ook omdat er bij het beeldverzamelen praktisch geen gebruikte zegels worden opgenomen. Dit is een logisch begrip, omdat een stempel absoluut het beeldend vermogen stoort en dat is nu juist wat een beeldverzamelaar niet wenst.

Zijn zegels moeten van onberispelijke kwaliteit zijn, gecentreerd en met een gave tanding. Het ontbreken van gom wordt echter niet direkt als een gebrek gekenmerkt, maar is bij vele verzamelaars ook van belang.

Het geeft geen twijfel dat er bij deze verzamelwijze, wil men het goed doen, een flinke portie studie aan ten grondslag ligt.

Wil men een beeldkollektie opzetten van b.v. één persoon, dan moet eerst nagegaan worden of de betrokkene de eer had gehad op een behoorlijk aantal zegels, en liefst in verschillende landen, afgebeeld te worden. Bij een gering aantal is het niet mogelijk een kollektie met enige omvang te verkrijgen.

Toch kan men er wat van maken door tijdgenoten, personen die met de door ons gekozen personage kontakten hebben gehad, mede in zo'n verzameling op te nemen. Ook de landstreek waar ons objekt is geboren, eventueel zijn werkzaamheden welke van hem bekend zijn, kunnen tot uitbreiding vatbaar zijn.

Hoewel de afbeelding voornamelijk voor zichzelf spreekt, moet men met korte kernachtige bijschriften, betrekking hebbende op de levensgeschiedenis, wetenswaardigheden en de betekenis voor de samenleving van de betreffende persoon, het geheel completeren. Ook een chronologische volgorde is een niet te verwaarlozen faktor. Om maar weer eens met ons voorbeeld Lincoln te beginnen, de president is afgebeeld zowel als jongeman (Monaco-zegel), als een door zorgen geplaagde staatsman op oudere leeftijd.

Het leeftijdsverschil moet dus bij onze opzet logisch opvolgbaar zijn.

Studie van het motief is dus een eerste vereiste wil men er geen portrettengalerijtje van maken.

Boeken met levensbeschrijvingen, plant- en dierkunde, kunstgeschiedenis enz. zijn hiervoor nodig. De in ons land zo wijd verspreide leesbibliotheken helpen ons daarbij zonder hoge kosten, al datgeen wat wij voor onze hobby moeten weten, ter inzage te krijgen.

Een en ander vereist dikwijls meer studie en tijd dan welke klassiek georiënteerde studie. Dit laatste is min of meer zelfstudie door het veelal ontbreken van literatuur.

Tot slot nog enkele raadgevingen, begin nooit een te dure opgave, tracht origineel te blijven en schrik niet af voor enige studie.

Na de ontdekking van Amerika door Columbus in 1492, begonnen de toenmalige grootmachten Spanje, Engeland en Frankrijk het vasteland van Amerika te bezoeken en voor zichzelf op te eisen. Het gebied was dun bevolkt met indianen, die uiteraard niet opgewassen waren tegen de vuurwapens van de nieuwe veroveraars. De kolonisatie kwam slechts langzaam op gang. Het nieuwe gebied was eindeloos groot. Geleidelijk consolideerde zich een en ander, maar van een redelijke normalisatie kan pas gesproken worden in de 2e helft van de 18e eeuw, zij het na vele oorlogen.

De koloniën wilden zelfstandigheid en trachten zich los te maken van de Europese moederlanden. Deze waren door eigen binnenlandse moeilijkheden weinig in staat, overzee, orde op zaken te stellen. Bovendien waren de enorme gebieden vaak nog weinig doorkruist en in kaart gebracht.

De z.g. Vrijheidsoorlog maakte aan de zelfstandigheid der koloniën een einde. Op 4 juli 1776 werd de Onafhankelijkheidsverklaring uitgegeven (een meesterlijk staatsstuk van Jefferson), maar het duurde tot 1782 voor er vrede werd gesloten tussen de "Amerikanen" en de Engelsen.

De officiële bevestiging kwam op 3-9-1783 met de overeenkomst van Versailles. Dertien staten hadden zich vrij gevochten en vormden de Verenigde Staten.

Door toetreding van andere staten groeide de Unie en door enkele gebiedsaankopen (Gadsten en Louisiana Purchase) verachtvoudigde het gebied zich.

Hoe snel ging het? In 1790 had New York nog geen 50.000 inwoners, Chicago bestond nog niet, San Francisco was een eenzame missiepost. Waar in 1790 de wereld ophield, bevond zich in 1830 het bevolkingsmiddelpunt.

Veel van dit alles is terug te vinden op de postzegels der USA. De juiste volgorde van de toetreding der staten is:

- | | |
|-------------------|--------------------|
| 1. Delaware | 9. New Hampshire |
| 2. Pennsylvania | 10. Virginia |
| 3. New Jersey | 11. New York |
| 4. Georgia | 12. North Carolina |
| 5. Connecticut | 13. Rhode Island |
| 6. Maryland | ----- |
| 7. Massachusetts | |
| 8. South Carolina | |

In het jaar 1776 de eerste dertien.

14. Vermont	4- 3-1791	33. Oregon	14- 2-1859
15. Kentucky	1- 6-1792	34. Kansas	29- 1-1861
16. Tennessee	1- 6-1796	35. West Virginia	20- 6-1863
17. Ohio	1- 3-1803	36. Nevada	31-10-1864
18. Louisiana	4- 7-1805	37. Nebraska	1- 3-1867
19. Indiana	11-12-1816	38. Colorado	1- 8-1876
20. Mississippi	10-12-1817	39. North Dakota	2-11-1889
21. Illinois	3-12-1818	40. South Dakota	2-11-1889
22. Alabama	14-12-1819	41. Montana	8-11-1889
23. Maine	16- 3-1820	42. Washington	11-11-1889
24. Missouri	10- 8-1821	43. Idaho	3- 7-1890
25. Arkansas	15- 6-1836	44. Wyoming	10- 7-1890
26. Michigan	26- 1-1837	45. Utah	4- 1-1896
27. Florida	3- 3-1845	46. Oklahoma	16-11-1907
28. Texas	29-12-1845	47. New Mexico	6- 1-1912
29. Iowa	28-12-1846	48. Arizona	14-12-1912
30. Wisconsin	29- 5-1848	49. Alaska	3- 1-1959
31. California	9- 9-1850	50. Hawaii	21- 8-1959
32. Minnesota	11- 5-1858	-----	

Deze historische ontwikkeling leent zich uitstekend voor een thematische verzameling en ondergetekende had dan ook het genoegen met een inzending op de EPV 40 (9 oktober 1971) met dit onderwerp een verzilverd-brons te behalen.

WAT IS EEN POSTZEGEL WAARD?

Postzegels hebben buiten de catalogus om, vele waarderingsvormen, die wel eens worden onderkend:

- (1) de frankeerwaarde voor postaal gebruik.
- (2) de cataloguswaarde (geregistreerde waardering).
- (3) de persoonlijke waardering (voorkeur, interesse).
- (4) de relatieve waarde (postfris, ongebruikt, gebruikt).
- (5) de zeldzaamheidswaarde (het nog aanwezige overschot).
- (6) de combinatiewaarde (samenhang met stempels, op brief).
- (7) de speculatieve waarde (beleggingsobjecten).
- (8) de variatiewaarde (foutdruk, plaatfout, kleurverschil).
- (9) de bundelwaarde (massagoed).
- (10) de hoedanigheidswaarde (pracht ex., fraai ex., 2e keus).

Men moet niet direkt verstoord opkijken bij deze ietwat onwelgevoeglijke vraagstelling. De bedoeling ligt anders dan U denkt. Andersluidend zouden we moeten stellen: "Bent U ook geïnteresseerd in luchtpost, voornamelijk de U.S.-Airmail?"

Zo ja, dan is een gelukwens op zijn plaats. Immers, een zo'n fascinerend onderdeel van de Amerikaanse postgeschiedenis is er mee gemoeid, dat elkeen die zich hierin verdiept, ze voorgoed ziet vliegen.

Het onderwerp leent zich bij uitstek voor een interessant en modern studie-onderwerp met vele verzamelmogelijkheden.

Men zal al gauw tegenwerpen dat, om tot een bereikbare doelverwezenlijking te komen, belangrijke geldelijke investeringen in het vooruitzicht liggen.

Probeer maar eens de befaamde zeppelinzegelserie van 1930 te bemachtigen. Zelfs wanneer deze peperdure zegels worden aangeboden, dan nog is het voor de verzamelaar met een meer of minder bescheiden postzegelbudget geen aankomen aan.

Maar bij het luchtpost-verzamelen gaat het niet in de eerste plaats om de zegels, het is meer de gehele brief of kaart die tot de verbeelding van de liefhebber spreekt.

Bij deze verzamelwijze wordt de compleetheidsfictie doorbroken en ook al zou men compleet willen zijn, dit eenvoudig niet haalbaar zou blijken door het vele omvangrijke materiaal wat hiervoor nodig zou zijn.

Kort gezegd, het is het bijeenbrengen van diverse bewijzen van vluchten door de lucht, het moderne luchtpostvervoer wat onze aandacht vraagt.

Dit nu is ons terrein waarop we starten en zodra we onze vleugels hebben uitgeslagen kunnen genieten van een naar alle windrichtingen prachtig vergezicht.

Het behoeft zeker niet een dure start te worden. Met luchtpost kan men ook met een vrij smalle beurs al ver komen.

Er kan in deze materie een onderverdeling worden toegepast al naar gelang de interesse en de financiële draagkracht van de verzamelaar. Om botsingen met de dure zeppelins te vermijden, kan alleen luchtpost worden opgenomen die met vliegtuigen zwaarder dan de lucht zijn vervoerd. Hieronder vallen geen luchtschepen, ballonnen enz.

Ook de oude postvluchten vanaf 1918 zouden ons wel eens, door hun zeldzaam- en kostbaarheid, parten kunnen spelen.

Maar er liggen nog zoveel mogelijkheden open om een begin te

maken om tot een voor ons zelf bevredigend resultaat te komen. Denk maar eens aan de veelvuldige eerste vluchten, herdenkingsvluchten, openstellingen van nieuwe vliegvelden en luchtlijnen. Bestudering hiervan is een aantrekkelijke bezigheid die ook een wat meer algemene kennisontwikkeling bevordert.

Van de periode na 1930 is er nog volop goedkoop materiaal op de markt, maar men moet niet te lang wachten, er komen steeds meer liefhebbers die ze zien vliegen.

Wel is het noodzaak het kaf van het koren te onderscheiden en een keuze te kunnen maken tussen verzamelwaardig en inferieur materiaal, want ook in deze materie is veel geknoeid.

Het is daarom wenselijk om onder deskundige leiding een eigen gericht luchtpostgroepje in onze kring samen te stellen.

Hiervoor is een gering aantal deelnemers vereist, die zich ook werkelijk voor dit unieke facet van onze hobby voelen aangetrokken. Nu niet allemaal de pen ter hand nemen en uw instemming getuigen voor dit plan, want dan bestaat er de mogelijkheid dat onze studiegroep een luchtpostverzamelaarsvereniging wordt, en dat is nu ook niet de bedoeling.

In ons kontaktorgaan zullen we een vast rubriekje openen dat geheel aan dit vorenbesproken onderwerp zal zijn gewijd.

Een ieder die mee wil vliegen, hoog of laag, gelieve dit zo spoedig mogelijk te berichten. In volgorde van data zal dan uitgemaakt worden wie mee mag vliegen.

De vlucht wordt gemaakt onder leiding van een ervaren piloot die zijn sporen op dit gebied heeft verdiend.

Begin nooit zelf op eigen houtje een vlucht met onvoldoende brandstof aan boord en met een onbetrouwbare sputterende motor en als de parachute dan ook nog vergeten wordt zijn de brokken uw deel.

Een briefkaartje met de mededeling "Ik vlieg mee !", is voldoende. Het betrouwbare vliegtuig staat klaar. Goede start!

Redaktie

In onze liefhebberij is originaliteit in vele vormen denkbaar, spijtig dat de meeste verzamelaars zich overgeven tot het klakkeloos nabootsen van reeds bestaande objecten, waarin de individuele inspiratie ontbreekt.

Hoewel een zuiver technisch onderwerp dat de gemiddelde verzamelaar in mindere mate aanspreekt, toch belangrijk genoeg om hieraan eens, zij het beknopt, enige aandacht te schenken.

Het is veelal gebleken dat de verschillen in drukmethode, die werden toegepast bij de serie-uitgaven 1908-1920 (Franklin/Washington-medallions) van de Verenigde Staten, een moeilijk oriënteerbaar onderscheidingsbegrip vormde, voor hen die met de diverse druktechnieken niet vertrouwd zijn.

Van de drie differente technieken die zijn gebruikt bij de productie van postzegels in de USA: plaatdruk (Engraved), offsetdruk (of wel Lithography), boekdruk (Typography). Daarnaast is er ook nog de reliëfdruk (Embossed Printing) te vermelden, doch deze methode werd niet voor de zegelproductie gebruikt.

De eerstgenoemde, plaatdruk, is voor het merendeel voor reproductie toegepast. Vanaf de eerste uitgaven werd deze, kostbare en vrij moeilijk na te maken wijze, benut om vervalsingen tegen te gaan. Waarom men plotseling in 1918 overging op het offsetprocédé, is in hoofdzaak te verklaren uit de toen heersende oorlogstoestand met de daarbij gebruikelijke beperkingen.

Door het ontbreken van, of sterk verminderde invoer van de vereiste grondstoffen, papier, inkt en metalen voor aanmaak der platen, daarbij het gebrek aan voldoende deskundige arbeidskrachten, moest men wel andere wegen inslaan.

Het offsetprocédé, voordien nog in de kinderschoenen, kwam in deze periode tot enige ontwikkeling, het vroeg weinig aanmaakkosten en vergde ook een geringere verwerkingstijd. Het belangrijkste was dat met deze drukmethode op elke papiersoort kon worden gedrukt, ook de kwaliteit van de inkt speelde geen rol. Het offsetprocédé berustte op fotografisch overgebrachte beelden op een gevoelig gemaakte zinkplaat, waarbij de voorstelling waterafstotend werd gemaakt en alleen de vette drukinkt aannam, terwijl de watergevoelige gedeelten deze inkt niet opnam en dus onbedrukt bleef.

De zinkplaat werd om een cilinder gespannen waartegen een inktrol was bevestigd die voor een geregelde beïnkting van de plaat zorgde, tegen de plaatrol liep een rubberrol die bedrukt werd met de zegelbeelden, in spiegelvorm. Deze rubberrol drukte deze zegelbeelden af op de papierbaan die langs een corresponderende leggerrol door de drukpers werd gevoerd. De zo geheten offset-rotatiedruk had verschillende voordelen, zoals zeer grote drukcapaciteit, weinig handkracht en ook vroeg deze drukwijze door

het vereenvoudigde systeem een geringe vakkundigheid. Naast deze "Rotary Press", was er ook nog een "Flat Plate Printing", deze methode werd van een vlakke vorm gedrukt en in plaats van op papierrollen, op losse vellen.

Het onderscheid tussen deze twee offsetdrukmethoden is vrij eenvoudig te herkennen aan het verschil van het drukformaat der zegels. Bij Rotary Press zijn de zegelbeelden plm. $19\frac{1}{2}$ à 20 mm breed en hoog plm. 22 mm. Flat Plate had het normale zegelformaat, plm. $18\frac{1}{2}$ à 19 mm breed en $21\frac{1}{2}$ mm hoog.

Het eenvoudigst is een offsetdruk te herkennen aan de doffe kleur, in vergelijking met de briljante en diepere tinten van de plaatdruk. Ook aan het papier hebben we een onderscheidfactor van betekenis. De offsetdruk is op een zachte, enigszins wollige papier-soort gedrukt, de plaatdruk echter heeft een harde dunnere papier-structuur.

Tenslotte hebben we nog een speciaal zegelbeeldformaat voor de z.g. coils (automaatzegels), die zowel horizontaal als vertikaal slechts aan twee zijden zijn getand. 19mm à $22\frac{1}{2}$ zijn de maten voor dit type. Het verschil in tandingen kunnen we met een tanding-meter controleren en geeft geen bijzondere moeilijkheden. Wel is het van belang ook op het ontbreken van het watermerk te letten. De offsetdruk is uitsluitend op papier zonder watermerk gedrukt. Van dit type is nog veel meer te vertellen, maar dit een volgend keer.

EEN GEWIJZIGDE VORM VOOR ONS KONTAKTORGAAN

In verband met wijzigingen bij de vervaardiging van ons blad, verschijnt in het vervolg dit in een losbladige uitvoering. De onderlinge bladen zijn geperforeerd en passen in een z.g. Multo-band. Hierdoor krijgen we op de duur een samengevoegd naslagwerk, waarbij zoekraken van losse nummers wordt vermeden. Ook, wanneer voor een bijzondere rubriek grotere interesse zou bestaan dan voor de overige inhoud, kan men deze meer overzichtelijker bijeen houden. De Multo-bandjes zijn voor een geringe prijs in praktisch iedere boek- en kantoorboekhandel verkrijgbaar, en zijn wat ons blad betreft voor lange tijd te gebruiken, voor het geheel gevuld is.

Deze gewijzigde vorm geeft het voordeel dat illustratie bij de desbetreffende artikelen kan worden geplaatst en houdt tevens een besparing in bij de thans verhoogde portokosten.

In onze hobby is het verder kijken dan onze neus lang is van groot belang. Immers wanneer men postzegels van een land zoals Noord-Amerika verzamelen wil, is enige kennis der diverse uitgiften noodzakelijk. Met alleen een catalogus komen we niet ver, vooral als dit een wereldcatalogus blijkt te zijn die alleen maar een opgave bevat van wat er is uitgegeven met de onvermijdelijke prijsnoteringen.

Het blijft dan niet uit dat het weten wat men verzamelde zeer beperkt is en dat onvermelde bijzonderheden, die onze hobby zo fascinerend maken, aan onze aandacht ontsnappen.

Uit eigen ervaring is gebleken dat er vele verzamelaars zijn die niet eens beseffen wat voor uniek en waardevol materiaal ze reeds bezitten.

Geenszins behoeven dit hooggekatalogiseerde zegels of brieven te zijn, in deze dure categorie vinden we de minste variaties. De veelal geringe oplage en de meer bijzondere aandacht bij de vervaardiging dezer zegels, sluiten elke "vondst" al bij voorbaat uit. Het zijn juist de eenvoudige uitgaven die, met hun omvangrijke aantallen, ons een keur van variaties schenken.

Het is maar een kwestie van beter bekijken, een iets meer en geïnteresseerd bestuderen, dat ons een toegang verschaft tot fascinerend bezigzijn.

Hoeveel zegelbewaarders zijn er niet die hun bijeengegaarde en dikwijls verkeerd gekozen zegels eigenlijk maar stom vervelend vinden. Het is dood materiaal voor hen geworden zonder enige inspirering, omdat de elementaire kennis van hun bezit ontbreekt. Wij kopen toch ook geen auto om hem alleen maar voor de deur te laten staan, te pronk voor wie er maar naar wil kijken.

Nee! We maken gebruik van de mogelijkheid ons er mee te verplaatsen, maar dan moeten we ook kennis op doen en vaardigheid verwerven om tot deze mogelijkheid te komen.

De filatelie zit vol mogelijkheden tot een beter en prettiger beleven, jammer dat dit door velen niet wordt uitgebuit.

Een nog vrij onontgonnen gebied ligt open voor degenen die iets meer moeite en inspiratie wil tonen. Kostbaar hoeft het geenszins te zijn, alleen maar met speuren en weten waarnaar, komen we verder dan met een goedgevulde geldbuidel, doch zonder kennis. In de vele jaren dat ik mij met specialisatie van klassiek Noord-Amerika heb beziggehouden, zijn er mij tal van vondsten ten deel gevallen meestal tegen normale prijsnoteringen. We hoeven maar te graven en vinden schatten in het zand der on-

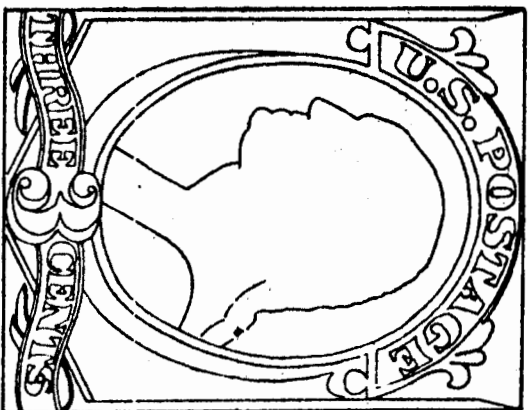


FIG. 1

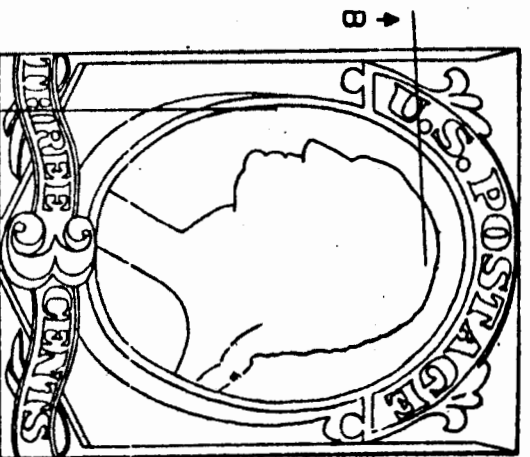


FIG. 2

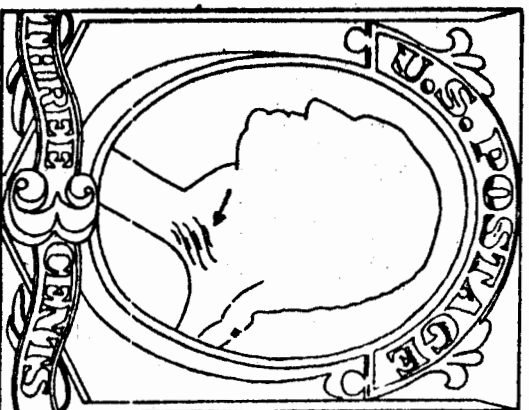


FIG. 3

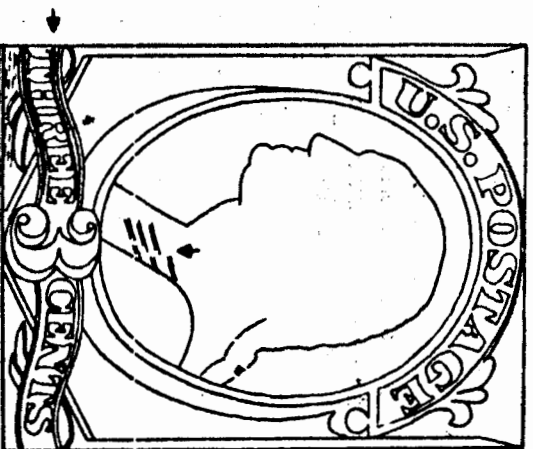


FIG. 4

wetendheid.

Men spreekt wel eens van geluk hebben, maar met verworven kennis is dit maar een kleine bijkomstigheid. Zonder kennis ziet men eenvoudig zijn geluk voorbij.

Een zegeltje bijvoorbeeld om voor op onderzoek-expeditie te gaan is het vrij simpele 3 cts groene Washington-zegel uit de uitgaveperiode 1870-1881.

De diverse uitgaven in exorbitante oplagen bevatten een schat aan verschillende variaties waaronder zelfs die nog ontdekt moeten worden, want zo nu en dan komt er weer eens een nieuwe variatie aan het licht.

De afgebeelde variaties in dit blad geven slechts een beeld van enkele van deze bijzondere zegelkenmerken uit de talrijke die er bestaan.

De eerste tekening laat de variatie "circle in the S" van CENTS zien, deze komt alleen voor op zegel Scottno. 184.

Het tweede voorbeeld geeft twee afzonderlijke "scratches" (diepe krassen), vertikaal en horizontaal, aangeduid als 2A en 2B.

De laatste is het schaarst en wordt "Line through the 3 variety" genaamd. Deze variatie komt alleen voor op het zegel Scottno. 147 en bevindt zich als het 97ste zegel in het rechterondergedeelte van het vel.

Bij het links aansluitende zegel loopt deze "scratch" nog één mm door, zodat ook hier van een variatie sprake is die veelal aan de aandacht is ontsnapt. Een zegeltje om naar uit te zien!

"Double Transfer", ook wel genaamd, dubbele druk, welke definitie niet geheel juist is, komt ook op het nu besproken zegel in vele vormen voor. Deze variaties zijn echter geen plaatfouten zoals de voornoemde "scratches", doch toevallige drukonregelmatigheden, ontstaan doordat bij het drukken te vroeg neerzigen van het vel op de beïnkte plaat, waardoor voor het drukproces kleurvlekken op het blanke papier werden afgegeven, daarna had de druk plaats en vertoonde gedeeltelijk gesmette vlekjes in de open gedeelten van het zegelbeeld.

Een sterk voorbeeld hiervan vinden we in afbeelding 3 in de belettering "U.S. POSTAGE". Vanzelfsprekend komt deze drukfout, in meer of mindere mate, zichtbare vormen voor.

De meest karakteristieke "Double" vindt men in afb. 4, boven en onder het woord "THREE". Alleen op zegel Scottno. 207.

Tevens zijn op de twee laatste voorbeelden enige "Scratches on the Throat" (strepen in de hals) weergegeven. Dit zijn onregelmatige uitgeschoten graveerlijntjes, die bij korrektie van de plaat zijn ontstaan.

Een veelal bekend zegeltje uit de klassieke periode der USA-uitgaven. Toch worden er nog wel eens vergissingen gemaakt met het eveneens groene 10 ct. zegel van 1857/59, ook met de beeltenis van Washington, maar met romeinse cijfers als waarde-aanduiding. Het door ons besproken zegel heeft in tegenstelling daarvan normale cijfers. Van dit zegel bestaan twee typen, welke over het algemeen



onder de USA-verzamelaars bekend zijn, doordat de diverse catalogi hiervan een beschrijving met voorbeeld geven. Het type I zegel is vrij schaars, het type II daarentegen komt men nog wel eens tegen. Een goed gecentreerd, met frisse groene tint gedrukt zegel is echter wel met het denkbeeldige lantaarntje te zoeken. Minder bekend is de zegelvariatie "TAG" op deze uitgave, genoemd naar een gedeelte van het woord POSTAGE dat in een halfcirkelvormige boog boven het portret is geplaatst. In deze drie letters komen bij een aantal zegels enige met het oog waarneembare vlekjes voor. Over het ontstaan van deze onvolmaaktheid bij het drukken is men het in filatelistische kringen nog altijd niet eens. De plaatfout komt voor meer dan de helft op plaat 26 voor en wel in meerdere en mindere mate van herkenbaarheid. Het is geen zeldzaam foutje en dus ook niet kostbaar, veelal onopgemerkt door de doorsnee verzamelaar of handelaar. Iets voor om bij een eventuele aanbieding van dit zegel naar uit te zien. Zeldzaam zijn vanzelfsprekend blokken van vier van deze variatie, ook die in paar waarvan een wél, de ander niet deze plaatfout draagt. Het ontstaan van deze reproductiefout is mijn inziens door vocht ontstane roestvlekjes in de patrijs, waardoor plaatselijk enige verdieping in de vorm ontstond. Bij het vermenigvuldigen der zegelbeelden in de plaat kwam deze onvolmaaktheid over. Door meerdere of mindere persing ontstonden onregelmatig gevormde verdikkingen in de open letters TAG, welke bij het drukken inkt aannamen en die op het zegelbeeld mee gedrukt werden. Men moet hierbij bedenken dat in het midden der vorige eeuw de druktechniek allesbehalve geperfectioneerd was, met de thans gebruikelijke precisie-apparatuur is dit niet meer te vrezen dat dergelijke plaatfouten kunnen voorkomen.

Belangrijk voor de verzamelaar van klassieke zegels die niet alleen het bezit van drukonregelmatigheden op prijs stelt, maar toch ook wil weten hoe zo'n reproductiefout ontstond. Gelukkig voor hen is dit euvel bij deze uitgave onopgemerkt gebleven en vormt alszodanig een bijzonder filatelistisch en speurwekkend objekt.

Kenmerkend voor deze zegels met fout, is ook de iets donkere kleur groen, in vergelijking met de overige platen van deze uitgifte. Ook is het papier wat dunner van structuur.

Vanzelfsprekend werden deze zegels ook van een grill voorzien en wel voor meer dan driekwart van de oplaag van deze plaat, daarom is een zegel zonder grill in verhouding zeldzamer.

Scott geeft voor deze plaatfout geen direkte vermelding, men volstaat met de mededeling "Double transfer" wat het in feite niet is. Deze catalogus geeft hiervoor \$ 1.00-meerwaarde aan, wat mijn inziens wel wat aan de lage kant moet zijn gezien de aantalverschillen ten opzichte van al de andere platen.

Een zaak om naar uit te kijken omdat op de duur dit foutieve zegeltje wel eens tot de zeldzaamheden gaat behoren.

Mochten er onder onze leden eventueel bezitters schuilen van deze plaatfoutzegel, dan zou ik voor mijn verdere studie hierover gaarne deze zegels ter inzage mogen hebben of wellicht kunnen ruilen of kopen.

Terzijnertijd zal er in ons blad meerdere zegels met fouten de aandacht krijgen, omdat dit een vorm van filatelie is die vrijwel elke postzegelliefhebber interessant vindt.

Een studie-objekt dus voor de postzegelsnuffelaar.

Postzegels worden wel eens de aandelen van de kleine man genoemd. De vruchtdragende werking hiervan is afhankelijk van de ter zake kundige kennis van de elementaire waarde.

FILATELISTISCH STUDIEOBJECT?

Het verzamelen van eerste-dag-enveloppen van de Ver. Staten en van Canada heeft zijn aantrekkelijkheid door de mooie en dikwijls kostbare uitvoering van de cover en stempel.

Er is een grote verscheidenheid van particuliere firma's die voor elke uitgifte een afbeelding voor deze enveloppen laten ontwerpen, zodat er van één zegel meerdere F.D.C.'s kunnen verzameld worden. Dit in tegenstelling met ons land dat maar één officieel F.D.C. kent.

Dit maakt het bijeenbrengen van de Amerikaanse en Canadese F.D.C.'s zo aantrekkelijk, ook al omdat, door onderlinge afspraak, één formaat is gehandhaafd.

Zelf heb ik als klassieker er jaren plezier aan beleefd.

Het is een speciale wijze van verzamelen echter wel met een gelijkvormige samenhang, waardoor terzijnertijd de aandacht verflauwd. Zegel- en stempelstudie is zeer beperkt.

Het zegelmotief, de voorstelling op de envelop en het speciale stempel, nauw samenhangend met dit motief, geven voldoende inlichting omtrent het waarom van de uitgifte.

Dit zegel-stempel-cover-object is een drie-eenheid welke het F.D.C. maakt. Buiten een van deze eigenschappen is het geen eerste-dag-envelop meer, hoogstens een toevallig eerste dag stempel op een normaal gelopen brief of kaart. Dit wordt nog wel eens verwarrend door elkaar gehaald.

Een F.D.C. is dus een opzettelijk gemaakte brief veelal ter gelegenheid van een of ander feit als herdenking uitgegeven.

Kan als brief door middel van het officiële postverkeer verzonden zijn, maar dit is geen absolute noodzaak.

Het behoeft dus geen enkele postale functie te hebben vervuld.

Het idee "gebruikt" is wel vereist om het stempel, maar dit wordt zonder enige postale dienstverlening aangebracht.

De envelop hoeft daarom geen adresvermelding te dragen en niet dichtgeplakt te zijn.

In deze vorm zijn deze postsouvenirs het meest gezocht en hoger in de handel genoteerd dan een echt gelopen F.D.C.

Met het begrip "postaal" voor de ogen, wel een eigenaardige contraverse. Van een volwaardig filatelistisch object kan dus geen sprake zijn. Hiervoor bezit de F.D.C. een te miniem indirect raakvlak, waar alleen maar de fraaie verschijningsvorm en de betekenis der afbeelding kan aanspreken.

Niettegenstaande de bescheiden plaats die deze verzamelwijze in de bestuderende filatelie inneemt, heeft zij tal van beoefenaars die zich tot deze materie voelen aangetrokken.

Het ligt daarom ook in de taak van de studiegroepen aan deze verzamelinteresse een grote plaats in te ruimen in hun studie-program, door middel van lezingen over dit gebied, historische gegevens betreffende de geschiedenis van de Ver. Staten en Canada te verzamelen, waaruit een ieder die daaraan behoefte heeft, ter dienste te kunnen zijn.

De redaktie beschikt in dit opzicht over tal van boeken en tijdschriften op dit gebied, waar eenieder over kan beschikken. Dit is echter niet voldoende om op alle vragen een juist en geschikt antwoord te geven.

Het is daarom aan degene die in deze vorm van verzamelen reeds enige vorderingen mochten verwerven, een aansporing, om de hun verworven kennis aan hun beginnende clubgenoten over te brengen. Wie van U voelt zich daarvoor in staat en wil daadwerkelijk in dit voor onze studiegroep belangrijke werk zijn steentje bijdragen? Voor hem ligt een nog onontgonnen terrein braak.

Deze medewerking kan bestaan in een vaste rubriek in ons kon-taktorgaan, het houden van lezingen, het beantwoorden van gestelde vragen over dit onderwerp in de rubriek "Question-corner". Het is voor uw redakteur, die zich bij voorkeur met het klas-sieke genre bezighoudt, haast onbegonnen werk al deze facetten uitvoerig en bekwaam te behandelen.

Met medewerking van diverse medewerkers aan ons blad die de in hun geliefde verzamelvorm een groot genoegen vinden, zou niet alleen velen gebaat zijn, doch ook zou hierdoor ons blad een meer gedetailleerde inhoud krijgen, nu is het alleen maar een one-man-show geworden.

Hoezeer ik ook het vele werk hiervoor niet schuw, mijn taak wordt extra moeilijk om op elk gebied de alwetende te zijn. Willen we ons blad voor ons ieder aantrekkelijk houden dan is het thans de hoogste tijd U, voor deze ook voor uzelf prettige bezigheid, in te zetten.

Redaktie

Een postzegel bewijst eerst dan zijn belangrijkheid, wanneer deze past in een vooropgezet schema die onze voorkeur geniet.

Onder deze noemer vallen alle poststukken met ingedrukte postwaardenaanduiding, zowel op brief als op kaart.

De Amerikaanse posterijen geven deze "Stamped Envelopes" sinds 1853 in diverse voorstellingen en waarden uit.

De "Postal Cards" echter pas in 1873 in omloop gebracht, hebben zich met de envelopes ten huidige dage gehandhaafd.

De envelopes werden in reliëfdruk door middel van präge vervaardigd. Een ingeperste druk waardoor een portret- en letter-reliëf ontstond, die door schaduwwerking een fraai en voornaam aanzien hebben. Verbluffende resultaten zijn er met dit drukprocédé bereikt, daarom is het geen wonder dat vele USA-verzamelaars er een kunstzinnig en interessant verzamelobjekt in vinden.

Een diepe persing geeft een indruk van een gesneden ivoren beeld, dat als het ware op het papier ligt, bij een lichtere druk kregen deze stempeldrukken een vlakke en vaak onherkenbaar reliëf. Dit verschil ligt voornamelijk in het feit dat men op de drukkerijen niet tot het uiterste persvolume wilde gaan, om het barsten van het papier in de verhoogde gedeelten tegen te gaan.

Het is daarom het mooist, duidelijk uitkomende drukken te verzamelen en deze te bewaren in de, in de handel zijnde insteekalbums met stroken, de cachetalbums zijn hiervoor minder geschikt en laten minder het reliëf uitkomen doordat deze cellofaanzakjes een vlakke werking hebben.

Ook moeten wij de albums in staande toestand plaatsen om het reliëf zo min mogelijk te pletten. Door het platliggen en vooral door het stapelen van albums ontstaat een samendrukken van de enveloppen die funest is voor deze brieven.

Met de kaarten is dit niet nodig omdat deze dit reliëfprocédé missen. Omdat deze kaarten ook aan de keerzijde beschreven moesten worden, zou op de plaats van het reliëf moeilijkheden bij het beschrijven geven. Ook het zwaardere karton werkte niet mee om tot een diepe inpersing te komen.

Maar om op de envelopes terug te komen, deze werden gedrukt zowel op vellen als op rollen. De oude uitgften geven een keur van variaties te zien omdat deze stuk voor stuk met de hand werden gegraveerd, zo ontstonden op een vel diverse onderling verschillende typen. De uitgfte na 1900 werden in rotatie uitgevoerd en vertonen alleen typeverschillen in de diverse uitgaven van een soort stempeldruk, doordat de cilindervorm bij de zeer grote oplagen aan slijtage onderhevig was en er nieuwe drukvormen moesten worden gemaakt om de zaak draaiende te houden.

Zo ontstonden diverse afwijkingen ten opzichte van de voorgaande vorm.

Ook de papierkleur varieerde in tal van lichte en donkere tinten, zo vinden we in Scott verschillende kleuraanduidingen vermeld die ons nog wel eens voor raadseltjes stelt.

Het lijkt mij wel nodig hierin enige meer begrijpelijke vertalingen te geven omdat het bleek dat men hierin belang stelt.

White - wit, Buff - een lichtokerbruin, deze tinten werden over het algemeen voor de eerste uitgaven gebruikt.

Manila - een lichtgeelachtig bruin, Dark Manila - een vrij donker geelbruin. Light Manila - zeer licht bruingeel.

Orange - licht oranjekeurig. Amber - een grijsachtig bruine tint.

Cream - een roomachtig gelige tint. Fawn - diep geelbruin (reebruin). Oriental Buff - sterk getinte okerbruin. Blue - een lichte tint kobaltblauw.

Het komt voor dat er nogal vrij veel tussenliggende tinten zijn waar te nemen. Deze zijn ontstaan door verkleuring of bestaande kleurverschillen in het papier. Het beoordelen van een kleurbe-paling bij een verschoten kleur kan men het best aan de binnen-zijde van de envelop waarnemen, omdat deze niet de kans kreeg te verschieten.

Het interessante van de enveloppen ligt ook ten dele aan de aanwezigheid van voor elke uitgave ander watermerk.

Vanaf de eerste uitgifte tot ongeveer 1882 gebruikte men het watermerk P O D U S (Post Office Deupartment United States), in diverse uitvoeringen van ornamentiek.

Vanaf 1886 het in elkaar gevlochten monogram U S , daarna dezelfde letters in diverse lijndikten en vormen.

Ter gelegenheid van de Columbusherdenking in 1893 werd een bij dit jubileum aansluitend watermerk ontworpen met de portret-afbeeldingen van Columbus en Koningin Isabella van Spanje, 1492-1893, Liberty US Columbus.

Het papier van de meeste uitgaven hadden buiten het watermerk tevens een sterk diagonaal lopend lijnenmerk.

De "Wrappers" (krantenbandjes) daarentegen vertonen een horizontaal strepenmerk zonder het ornamentale watermerk.

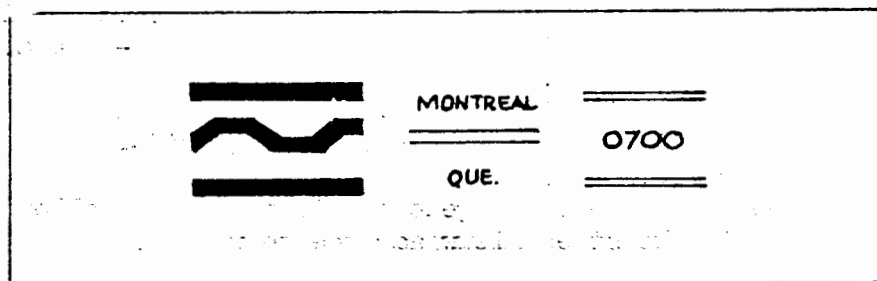
Begrijpelijk dat over zo'n onderwerp nog veel meer valt te vertellen, maar daarover een volgend keer.

Bezit alleen is als een dode massa wanneer de kennis van exploitatie ontbreekt.

Henri Ford

Het verzamelen van precancels heeft in ons land veel beoefenaars, vooral de Verenigde Staten is hierbij koploper in dit genre. Spijtig is het, dat ook maar weinigen dit op de juiste wijze doen. Men verzamelt eenvoudig te hooi en te gras alles wat op een precancel lijkt, zet plaatsen en steden bij elkaar of postwaarden in een groep en klaar is kees. Dat deze manier spoedig tot vervlakking aanleiding geeft en alle animo doet verflauwen, is wel zeker. Men weet op het laatst niet meer om door de rijstebrijberg heen te komen, gezien de enorme aantallen die van dit zegeltype bestaan. Er is dus een specialisatie gewenst wil men er serieus plezier aan beleven en er een alleszins overzichtelijk geheel in vinden. De precancels van Canada zijn voor een dergelijke specialisatie bij uitstek geschikt. Er zijn niet zo'n onnoemelijk aantal van deze voorafgestempelde zegels, in tegenstelling met Amerika, zodat een overstelpende chaos wordt vermeden.

In Canada startte men met deze van te voren gestempelde zegels in 1889, het systeem bestond toen al reeds lang in de USA waar het een arbeidsbesparende functie betekende in de diverse postkantoren. Wanneer we nu bedenken dat deze wijze van postverzending alleen voor grote partijen briefpost diende, en derhalve in gehele vellen aan de afnemers (bank- en zakenfirma's) werden afgestaan, zodat van een algemeen verbruik niet kan worden gesproken, is er toch voldoende verzamelvariatie overgebleven. Deze variatie vinden we in plaatsnaam en postale waarde doch ook in de diverse opdrukken van een stad. Om een voorbeeld te stellen met de opdrukken van Montreal-Que. Hiervan zijn drie typen voor gebruikt waarvan in dit blad afbeeldingen voorkomen. Het eerste type (1889-1903) heeft drie dikke lijnen, waarvan de middelste een golflijn is, zonder vermelding van plaatsnaam en staat. Figuur 1. Figuur 2 is een stempeltype dat in 1904 gebruikt werd met plaatsnaam en staat. Het cijfertype ontstond in 1931.



Het ligt in ons voornemen een rubriek nieuwtjes van beide landen in ons eerstvolgend nummer op te nemen.

Het zal geen opsomming worden van alleen maar datgene wat U in elk postzegeltijdschrift vindt, doch een daarbij behorende informatie over de eventuele betekenis van de afbeelding (historie, flora, fauna, etc.). Daarbij alle voorkomende bijzonderheden, zoals: ontwerper, aantal, gebruikte druktechniek etc.

Mettertijd vormt dit een uitstekend documentatie-materiaal wat ons van pas kan komen.

KENNISMAKING

Mijn naam is P. Terwijn, tot 7 november j.l. gewoon lid van onze studiegroep. Vanaf 7 november penningmeester, d.w.z. uw penningmeester van uw studiegroep USA-Canada.

Vanaf die datum ben ik derhalve verantwoordelijk voor de inkomende en uitgaande ping-ping, m.a.w. verantwoordelijk voor uw geld.

Vanzelfsprekend had bij de verkiezing het gebruikelijke ceremonieel plaats, zowel bij monde van uw voorzitter, de heer ten Brink, als mijnerzijds.

Voor hen die niet op de Zwolse vergadering aanwezig waren, herhaal ik hierbij: "Ik zal naar beste weten en goed vertrouwen het penningmeesterschap zo goed mogelijk vervullen, maar mij ook dienstbaar trachten te maken in aangelegenheden die uw club ten goede komen."

Mijn adres is: Bosweg 20, Venray (L.)

Bankrekening : 48 41 00 505, ten name van P.F.A. Terwijn,
penningmeester Studiegroep USA-Canada.

Amro, kantoor Venray.

Wilt U de contributie ad f 12,50 over 1972 voldoen?

Gaarne neem ik ze van U in ontvangst, hetzij door storting of door overschrijving.

Ook neem ik nog even de gelegenheid te baat, U allen echt fijne en prettige kerst en nieuwjaar toe te wensen.

Uw penningmeester P.T.

+++++
+ QUESTION CORNER +
+++++

Vraag: Om welke reden is het Zip-Code-figuurtje op de velrand van USA-zegels aangebracht?

Antwoord: Het olijke postmannetje met Zip-Code is een der mid- delen om bekendheid te geven aan een vooropgezet postvereen- voudigingssysteem.

Het was voorheen vereist bij adressering van poststukken, achter de stadsnaam van toezending ook de naam van de staat te vermelden, b.v. voor New York, N.Y.

Dit werd nogal eens vergeten, met het gevolg, verkeerde bezor- ging. We moeten hierbij bedenken dat er in Amerika tal van plaats- namen gelijkkluidend zijn, denk maar eens aan de plaatsnaam Washington die enige malen in verschillende staten voorkomt, zo zijn er nog tal van anderen.

Het systeem Zip-Code hield een cijfercombinatie in voor elke stad een korresponderd nummer.

Gedurende een lange periode werd door middel van allerlei reklamemiddelen waaronder ook het bedrukken van de postzegelvellen, de aandacht gevestigd op deze nieuwe vorm van adresseren.

In Amerika is het een rage geworden om alle vier posities van elke zegeluitgave bijeen te brengen, Deze vier van elkaar verschillend geplaatste Zip-figuurtjes te vinden is een prettige bezigheid, ware het niet dat één positie vrijwel ontbreekt. De oorzaak hier- van moet m.i. gezocht worden in een grootscheepse zwendelaffaire die van iedere uitgave dit enkele Zip-mannetje opkocht, meestal in combinatie met een blokje van vier, welke zo nu en dan tegen viervoudige prijs wordt aangeboden. Men zij dus gewaarschuwd bij een eventuele aanbieding hier niet op in te gaan omdat dit een gecreëerde zeldzaamheid is, welke bij tijd en wijle, wanneer er voldoende aan is verdiend, met pakken tegen de normale prijs op de markt worden gegooid.

Vraag: Is een onbeschreven FDC van meer waarde dan een met adres- sering?

Antwoord: Als handelsobjekt is een blanco FDC hoger geklasseerd dan een beschrevene. Oorzaak, een door de handel gecreëerde vorm van verzamelen die elke vorm van postale dienstverlening mist. Opzettelijk maakwerk met periodieke winstmogelijkheden voor de handelaar.

DE "SMALL QUEENS" VAN CANADA

Deze bekende kleine Victoria-kopjes van Canada zijn door hun charmante verschijningsvorm, een geliefd object voor elke Canada-verzamelaar.

We onderscheiden in deze serie twee van elkaar verschillende drukken: de Ottawa- en de Montrealdruk.

KLEUREN

Montreal-druk van de 5 cents is altijd in tinten van leigroen tot olijfgroen, terwijl de Ottawa-druk meer een parelgrijs soms verlopend tot bruinachtig grijs laat zien.

De 6 cents Montreal is geelbruin, terwijl de Ottawa een ietwat roodbruine tint heeft, kastanje- tot chocoladebruin, in soms zeer geringe schakeringen.

Montreal 10 cents zijn in tinten van lila, dikwijls van een bleek rose-lila tot diep roodpaars (magenta).

Ottawa 10 cents zijn in een bruinrood van dof rose tot een donker roodbruin.

PAPIER

Het voor de Montreal gebezigde papier was van hoge kwaliteit, enigszins witgestreept in de eerste uitgaven tot een geribd en zachter papier in de latere druk.

Het Ottawa-papier is van veel mindere structuur, meestal ruw en grof en over het algemeen grijzer en geelachtig van tint.

Tevens laat dit papier een vlekkelig uiterlijk zien.

Het Montreal-papier heeft kenmerkende horizontale of verticale zeeflijnen (velijnpapier).

LAY-OUTPUNTEN

90% van de Montreal-druk vertonen een punt geplaatst in de linkeronderhoek. De resterende 10% missen deze punt.

Deze puntering was ingegrafeerd om een oriëntering voor de perforateur te bewerkstelligen, om na het drukken een juiste plaats voor de perforatie te hebben.

Telkens wanneer we zo'n punt waarnemen, hebben we te doen met een Montreal-druk, tenzij toevallig een 6 cents Ottawa (roodbruin) voor ons ligt die ook deze punt soms bezit.

Het onderlinge kleurverschil tussen beide geeft uitkomst.

Over dit voor de Canada-verzamelaars interessante onderwerp een volgend keer meer.

PERSONALIA

BESTUURSMUTATIES. Met ingang van 9 sept. j.l. trad op zijn verzoek, de heer W.K.D.v.d.Meulen als voorzitter van onze studiegroep af. Onze oprechte dank voor hetgeen hij, vooral in de moeilijke beginperiode, voor onze kring heeft tot stand gebracht.

Zijn opvolger C.V.ten Brink, zal pogen het in de goede richting stuwen, voort te zetten waarbij de vooropgezette doelstellingen van onze studiegroep worden nagestreefd.

Tevens ontstond door het aftreden van de heer G.J.Soldaat, een penningmeestervacature, voor welke taak de heer P.F.A.Terwijn zich beschikbaar stelde. Waarvoor onze dank.

Wij danken onze vriend Soldaat voor zijn terzake kundig beheer der clubgelden en vooral voor zijn geanimeerde leiding bij veilingen en verloting, op alle tot nog-toe gevoerde bijeenkomsten.

TENTOONSTELLINGSBEKRONINGEN. VAN ONZE LEDEN IN 1971

Op de Nationale Postzegeltentoonstelling R71 te Rotterdam, kwamen wij voor de eerste maal met een propaganda-inzending voor het voetlicht. Reglementair kon dit alleen buiten mededinging naar bekroning geschieden. Doorslaggevend was het feit, onze groepering meer bekendheid naar buiten te geven, waarin we zeker zijn geslaagd.

Op deze grote filatelistische manifestatie waren ook enkele partikuliere inzendingen van onze leden te zien.

De thematische verzameling "Geschiedenis USA met postzegels en brieven" van A.J. van Hulst. Keurig verzorgd doch enigszins overdadig beschreven, hier geldt het spreekwoord "In de beperking kent men de meester". Toch is een diploma op een zo'n hoge eisen stellende "Nationale", een niet te verwaarlozen bekroningsdokument.

De verzameling USA 1847-1900 en US Airmail van C.V. ten Brink werden beiden met verzilverd brons gewaardeerd, terwijl zijn gespecialiseerde inzending Nederland 1913 het lang verbeide zilver met ereprijs mocht behalen.

Waaruit kan worden opgemaakt dat inzendingen van eigen bodem, toch wel een streepje voor hebben bij een Nederlandse jury, gezien het grote verschil tussen beide inzendingen.

Op de Aerofilatelistendag, 2 oktober j.l. van de vereniging "De Vliegende Hollander" op Schiphol, werd zijn voornoemde kollektie US Air Mail, met een zilver-kristallen drijfschaal bekroond. Opmerkelijk was hier, dat op deze meer op Nederland en O.G. gerichte tentoonstelling, de drie hoogst gewaardeerden op buitenlandse objecten vielen.

Ter gelegenheid van het 45-jarig bestaan van de Amsterdamse vereniging "De Philatelist" werd op de Dag van de Postzegel, 9 en 10 oktober j.l. een ledententoonstelling georganiseerd, waaraan twee van onze leden deelnamen.

Met zijn inzending "United Nations" van de heer H.Wendt, onze rondzendcommissaris, mocht hij een bronzen waardering verwerven, voorwaar een goed begin dat navolging verdient.

De Nederland 1913 kollektie van C.V. ten Brink ging met een verzilverd brons de deur uit.

Onze onlangs afgetreden penningmeester, de heer G.J. Soldaat, behaalde met zijn thematische inzending USA, op de EPV 40 te Enschede, een verzilverd-bronzen waardering.

Moge de vermelding van deze feiten in hoofdzaak een stimulans betekenen, om tot meerdere deelname aan dergelijke filatelistische evenementen te geraken. Het eigen, doch ook het groepsbelang zij er mee gediend.

CONTRIBUTIE 1972

In verband met de wisseling van penningmeester geven wij hier nog even de nodige inlichtingen:

Alle afrekeningen betreffende contributie, veilingaankopen per inschrijving etc. te zenden aan onze nieuwe penningmeester, de heer P.F.A. Terwijn, Bosweg 20, Venray (L.), tel. 04780-1141. Bankrekening: 48 41 00 505 Amro-bank, kant. Venray.

MEDEWERKERS GEVRAAGD!

Om een zo groot mogelijke variatie van zegelbeschrijvingen, zowel klassiek als modern, in ons blad te bevorderen, vragen wij U aller medewerking. Dit kan door uitvoerige leerzame artikelen, als door eenvoudige belevenissen op het filatelistisch terrein te vermelden.

Tevens vragen wij degene die vaardigheid bezitten op het gebied van fotografie, een bijdrage te leveren voor zegelopnamen.